

РЕШЕНИЕ

№ 4738

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 13.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4657** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр. с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Н. А. П. от [населено място], [улица] не е доволен от заповед № ЧР 291/ 02.05.2011 г., издадена от изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващия като държавен служител на длъжност старши юрисконсулт IV младши ранг, считано от 03.05.2011 г.

В жалбата е въведено оплакване, че заповедта противоречи на материалния закон и на неговата цел. Подателят ѝ сочи, че заема длъжността старши юрисконсулт въз основа на заповед от 19.08.2010 г. на ответника. На 02.05.2011 г. е адресирал и подал заявление до органа по назначаването, с което заявил желание да бъде прекратено служебното правоотношение по чл. 105 ЗДСл, известявайки за това свое действие директора на ДИТ – П.. Поради внезапно възникнало здравословно неразположение се наложило да посети [населено място], където се намира личният му лекар. Констатирана е временна неработоспособност, за което органът по назначаване е уведомен. На 10.05.2011г. П. узнал, че е поставено съобщение по чл. 61, ал. 3 АПК относно оспорваната заповед. Според жалбоподателя при надлежно подадено предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение съобразно чл. 105 ЗДСл органът по назначаването е разполагал единствено с възможността по чл. 105, ал. 3 от закона. Искането до съда е за отмяна на заповедта.

В становището си по съществуващото на спора П. настоява, че служебното правоотношение,

прекратено с оспорвания акт, не е последица от първото му назначение като държавен служител. Независимо от погрешно отразеното правно основание за издаването си, заповед № ЧР 934/ 19.08.2010 г. е стабилен административен акт, който не е оспорен от П. поради липса на правен интерес. Сочи, че е назначен по чл. 9, ал. 2 ЗДСл на безсрочно служебно правоотношение, което не е могло да бъде прекратено по реда на чл. 12, ал. 1 ЗДСл.

Ответникът, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата. Поддържа, че спорният случай попада в приложното поле на чл. 12, ал. 2 ЗДСл; че издаването на оспорваната заповед предхожда по време заявлението по чл. 105 на П., постъпило в ИА ГИТ на 03.05.2011 г.

От фактическа страна се установява:

С протокол от 10.08.2010 г. членовете на комисията, провела конкурс за длъжността „старши юрисконсулт” извършили класиране на кандидатите, според което първо място заел жалбоподателят. На 19.08.2010 г. той подал заявление до ответника за назначаване на държавна служба, към което е приложена декларация по чл. 7, ал. 1 и 2 от ЗДСл. Със заповед № ЧР 934/ 19.08.2010 г. Н. П. е назначен на длъжност старши юрисконсулт в дирекция „Инспекция по труда” - П.. Постъпва на работа на 23.08.2010 г., когато е подписал клетвен лист и се е запознал със съдържанието на длъжностната характеристика.

Видно от издадената на 15.05.2007 г. от Агенция за социално подпомагане - МТСП служебна книжка, жалбоподателят има 10 месеца и 19 дни осигурителен стаж на длъжност „младши юрисконсулт” в периода 01.07.2007 г. - 10.04.2008 г. Служебното правоотношение е прекратено съобразно чл. 12, ал. 1 ЗДСл.

Със заявление № 0052 1549/ 02.05.2011 г. по описа на ДИТ – П. /с обозначен час на депозиране 14,00 ч/, постъпило в ИА „ГИТ” с вх. № 0104/ 7799 от 03.05.2011 г., Н. П. уведомява изпълнителния директор на ИА „ГИТ”, че желае служебното му правоотношение да бъде прекратено на основание чл. 105, ал. 1 ЗДСл - в едномесечен срок от получаване на заявлението. Депозирането на заявлението и постъпването му в администрацията на ответника по дати и часове се установява и от товарителница, издадена от „Л. Е.” - л. 31 от делото 02.05.2011 г. 14,20 ч за С., получен в ИАГИТ на 03.05.2011 г. – 13,25 ч.

На 02.05.2011 г. Цая Ф., лекар от Амбулатория за извънболнична медицинска помощ - групово практика Св. П. издава болничен лист № 1366104 /бланков/ и № 919 за временна неработоспособност, считано от 03.05.2011 г., в който обозначено, че пациентът е бил на работа до 14,30 ч. В последната си част писменото доказателство не може да бъде ценено първо, защото не представлява изявление на овластен субект, извършено по реда на Наредбата за медицинската експертиза, защото не отразява непосредствено възприятие на своя автор. Болничният лист е изпратен до ИА „ГИТ” от П. по факс на 04.05.2011 г. с обяснения, че получаването им от приносител е отказано в деловодството на агенцията. От страна на цитираното по - горе лечебно заведение е издаден и болничен лист бланков № 0460904, № 948/ 09.05.2011 г. за временна неработоспособност на П. от 06.05.2011 г. до 17.05.2011 г.,

Заповед № ЧР 291 на ответника е издадена на 02.05.2011 г. Видно от товарителница № 3039864/ 02.05.2011 г. на Д и Д експрес, е изпратена от ИА „ГИТ” до ОИТ П.; На л. 83 от делото е налице товарителница с отразено съдържание „покана – заповед за прекр. на сл. правоотношение и сл. книжка” с подател ДИТ и получател П. с данни за

изпращане в 16,30 ч и обозначаване, че в 19,00 ч на адреса няма никой. Преписката съдържа и 2 товарителници, издадени от „Л. Е.“, с подател ДИТ П. и получател жалбоподателя, от които е видно, че изпратените на 05.05.2011 г. книжа не са доставени на адресата на 06.05.2011 г. и на 09.05.2011 г., тъй като не е открит никой, а телефоните за връзка са изключени/закрити.

По делото са разпитани двама свидетели – служители на ИА „ГИТ“, които споделят данни относно начина на издаване и съобщаване на заповедта. Така св. К. сочи, че изготвянето на акта ѝ е възложено в началото на работния ден на 02.05.2011 г. Заповедта е подписана след обедната почивка същия ден и изпратена по електронната поща /в сканиран екземпляр/ около 13,50 ч. В същия момент св. К. забелязала, че в акта е посочена дата на издаване месец по – рано; След корекцията файлът е изпратен отново малко след 14ч.

Св. П., директор на ДИТ П., споделя подробности за начина, по който е узнала, че предстои получаване на акта за прекратяване на служебното правоотношение на П. в срока за изпитване; че след 13,00 ч на 02.05.2011 г. предупредила жалбоподателя да не напуска инспекцията, тъй като са се обадили, че изпращат заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Около 14 ч оспорващият се намирал в деловодството на дирекцията, където приканил свидетелката да подпише някакъв документ, но бил помолен да изчака. Докато П. разпечатала екземпляра от акта, П. не се намирал в ДИТ „П.“, а в телефонен разговор в по - късния следобед уведомил свидетелката, че е в съда. При преценката на показанията на свидетелките съдът взе предвид служебната им зависимост от ответника, но съобрази и обстоятелството, че същите имат непосредствени впечатления относно възприетите от тях факти, които излагат последователно, логично, във връзка както помежду им, така и с писмените доказателства по делото.

Относно съобщаването на оспорвания акт на П. по делото са събрани многобройни писмени доказателства. Съдът приема, че съдържанието на акта е узнато от жалбоподателя на 02.05.2011 г., след 13 ч, при разговора му с директора на ДИТ П.. Поради това депозираното чрез пощенски оператор на 16.05.2011 г. /клеймо на л. 10 от делото/ е допустимо.

Заповед № ЧР 291/ 02.05.2011 г. е издадена от компетентния по смисъла чл. 12, ал. 1 от ЗДСл орган, в предвидената от закона писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 108, ал. 1 от закона - правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съобразно чл. 12 от ЗДСл когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба в едногодишен срок, считано от встъпване в длъжност, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. Необходимо е наличието на една позитивна предпоставка - назначаване на държавния служител за първи път на държавна служба и една отрицателна предпоставка - да не е изминала една година от датата, на която държавният служител е встъпил в длъжност.

По делото няма спор, а това се установява от служебната книжка на Н. А. П., че на 23.08.2010 г. той е постъпил на държавна служба за втори път. Служебното правоотношение, възникнало между него и Агенцията за социално подпомагане на 21.05.2007 г. е продължимо 10 месеца и 19 дни, като е прекратено считано от 10.04.2009 г. в срока за изпитване – така, както е сторил и ответникът. В разглеждания случай приложение следва да намери разпоредбата на чл. 12, ал. 2 ЗДСл. При данните, че първото по ред служебно правоотношение между П. и АСП е прекратено в срока за

изпитване, при постъпването му на държавна служба в „друга администрация”, каквато безспорно е ИА „ГИТ”, е започнал да тече нов срок за изпитване. Разпоредбата предоставя на органа по назначаване правна възможност едностранно и без предизвестие да прекрати служебното правоотношение.

Неоснователно е възражението, че преди издаване на акта жалбоподателят е отправил заявление по чл. 105, ал. 1 ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение. Както бе посочено, за съдържанието на оспорвания акт служителът е узнал около 13 ч на 02.05.2011 г. Изводът се подкрепя от последващите действия на жалбоподателя - опитът му да го адресира до ответника чрез ДИТ П. е с обозначаване на час /14 ч;/ включването на изрично изявление в болничния лист, че П. е бил на работа /при това в друго населено място/ до 14,30 ч. Писменото заявление по чл 105, ал. 1 ЗДСл представлява насочено към адресат изявление на страна по служебното правоотношение, достигането на което у органа по назначаване е меродавно за началния момент на срока по разпоредбата. В разглеждания случай същото е пристигнало в ИА „ГИТ” на 03.05.2011 г., след като е издаден оспорваният в настоящето производство административен акт.

По тези съображения съдът приема, че заповед № ЧР – 291/ 02.05.2011г. на ответника е издадена от компетентен орган, в надлежната форма, без съществени нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно. При този изход на спора само ответникът има право на разноси, но съдът не е властен да присъди такива с оглед липсата на заявено до края на устните състезания искане за това.

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н. А. П. от [населено място], [улица] срещу заповед № ЧР 291/ 02.05.2011 г., издадена от изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: